

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: O Skaber udi Himlens Huus

Citation: Kingo, Thomas: "O Skaber udi Himlens Huus", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen, Munksgaard, 1939-74., s. 86. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kingo04val-shoot-workid66545/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter

Tag det hen og dan det best,
 Kom der ind og vær min Giest,
 Giv en salig Jule-Fest.

Th: Kingo.

Aff Høyheden oprunden er, etc. findes pag. 51.

103

○ Skaber udi Himlens Huus, Du alle Frommes ævig Lyvs,
 Og deres eenist Haab og Trøst, Hør vores ydmyg Raab
 og Røst.

[2] Du som dig lod til hiertet gaa, At hver og en fortabtes saa,
 Og flydde der mod hielp og Raad, Med din aldmægtig Krafft og 10
 daad.

[3] I denne Verdens Aftens Tiid, Aff Medynk komst du til os
 hid, Aff Jomfru-Liv du gikst her ud, Iførde dig vort Kiød og hud.

[4] Piat alle Ting er underlagt Din ubegriblig Krafft og Magt,
 Alt hvad i Himmelen er og Jord, Din Ville gjøre maa og ord. 15

[5] Dig ære alle Engle-Choer, Dig hedrer alt paa Jorden boer,
 For dig maa beve Djevle-flok, For dig maa skielve steen og stok.

[6] Dend klare Sool gjør hvad Du vil, De andre Stjerner og 104
 der til, Ald Verdens Magt Dig prise maa, Til ald din Ville ferdig staa.

[Nr. 47] O Stjerner Skaber i Himmelske Huus, Som est de Troes ævige Lyvs, Christe som haver os alle igienløst, Hør de Ydmyges bedendes Røst.

[2] Du som saare ynkede det tilforn, At Verden blev i Daden forlornt, Da hielpst du Verden aff sin sygdom, Og gaffst de skyldige Siælens Lægedom.

[3] Der Verdens Aften lakkende kom, Da gikst du ud som en Brud-

gom, Aff Herberget, hvor du prydest var, Saa fødtes du aff en Jomfru klar.

[4] For din store Magt og Guddoms Kraft, Knæler alle Ting, som du haver skabt, I Himmelen og her paa Jord, Behiender din Villie og lyder dine Ord.

[5] Solen ganger ned og op igien, Maanen tændes og falmer sit skien, Planeterne lyuse efter Aarsens Tide, Hver i sin rette Vey vanhendes vide.

[7] Thi bede vi dig HERRER Christ, Hielp os mod Satans falske
List, At hand os ey opluge maa, Som hand hver Time stempler
paa.

[8] Bevar os fra hans slemme snid, I Troen styrk os allen tiid,
5 At vi maa stedse findes saa, Vi ikkun dig behage maa.

[9] Forlad os ey i nogen Nød, Fornemlig i de sidste stød, Dig
naadig vores Sag antag, I Døden og paa Dommens Dag.

[10] Ald Lov og Priis Gud Fader bør, Dend og til Søn og Aand-
den bør, Hvad herligt der kand siges ud, Bør eene dend Tre-eeenig
10 Gud.

S: Torkildsøn.

AF Adams Fald fordervet slet Er vor Natur og sinde; Dend
synds forgift har om sig ædt, At vi maatt' alle finde Dend
105 ævig Nød, Om Christi Død Ey hafde || lægt dend skade, I Adam
15 som Paa alle kom, Med ævig Guds Unaade.

[2] Thi Ormen Evam har forraad, At hun monn' slet affalde
Fra Guds Ord, og har det forsmaad, Hvor ved hun gjorde alle
Til Satans Rov, Saa var behov, At Gud os skulde give Sin kiære
Søn Dend Naade-Thron, Og der ved salig blive.

[6] Dig bede vi, O hellige Christ,
Som kommer, Verdens Dommere
vist, Bevar du os i rette Tiid, At
os ey skader Dævelens Iid.

[7] Gud Fader være Guddomme-
lig Ære, Og dig hans eneste Søn
monne være, Disligest og dend hellig
Aand, Være Lov nu og i allen stund.
C. (Underskrift mangler)

[Nr. 48] AF Adams Fald er plat
fordærfd, Ald vor Natur og sinde,

Dend Synds Forgift er paa os ærfd,
At vi maa plat forsvinde, Uden
Christi Trøst, der os forløst Haver
fra den store skade, Der i Adam os
alle kom, Guds Vrede paa os lagde.

[2] Men Ormen haver Evam for-
raad, At hun er slet affalden, Fra
Guds Ord og haver det forsmaad,
Der med hun paa os alle Kom ævig
Død, saa vaar jo fornød, At Gud os
vilde give Sin kiære Søn, dend Naad-
sens Thron, I dend vi maatte leve.